

זאת תורת היולדת לזכר או לנקבה

ילדה זכר

אם נקבה תלד

מי אמרין: עד כאן לא קא"ל ר' יהודה, ולד שני כמאן דליתיה דמי' אלא לעניין קרבן, כיון דלא יצאה שעה שרואה להקריב בה קרבן, הוואיל וכו', ולד שני כמאן דליתיה דמי' אבל לעניין טומאה וטהרה אימא סבירה ליה כמאן דאיתיה דמי'

איבעיא להו בטומאה מה לי א"ר יהודה

מי אמרין: עד כאן לא קא"ל ר' יהודה, ולד שנ' כמאן דליתה דמי' אלא לעניין קרבן, כיון דלא יצאה שעה שרואה להקריב בה קרבן, הואיל וכו', ולד שנ' כמאן דליתה דמי' אבל לעניין טומאה וטהרה אימא סבירה ליה כמאן דאיתיה דמי'

אבל לעבון טומאה וטהרה אימא סבירא ליה כמאן דעתיתה דמי, ומפסקא טומאה דשבי

טבלה זו ארכיטקטורתית	טבלה זו מילימטרית	טבלה זו גיאומטרית	טבלה זו טרנספורמציונלית
טבלה זו ארכיטקטורתית	טבלה זו מילימטרית	טבלה זו גיאומטרית	טבלה זו טרנספורמציונלית
טבלה זו ארכיטקטורתית	טבלה זו מילימטרית	טבלה זו גיאומטרית	טבלה זו טרנספורמציונלית
טבלה זו ארכיטקטורתית	טבלה זו מילימטרית	טבלה זו גיאומטרית	טבלה זו טרנספורמציונלית

וּפְדַר מִזְגָּה יְמִינֵי טֶפֶרֶת לְשָׁבֵן

דראשו

ג'פ תוספות ישנים

יבנו וראה דילר יפהודה לא יברינו לשורי ימי וווער גלע

או דלמא לרב' יהודה חומרא הוא דעתם ליה. אבל הכא גולא הוא וקולה לית ליה?

ע"פ רשות

— ימי טומאה וימי היבש לשליטה ואילך ומעוכבת לאוכל בקדושים עד מלאת ימי טומאה וטהרה

נומינציה לבשראים נכון לתפקידו של מושבם		נומינציה לבשראים נכון לתפקידו של מושבם	
נומינציה לבשראים נכון לתפקידו של מושבם			

ט – שיטות וטchniques – מושג זה מתייחס למספר טכניקות וטיטנאות שמשתמשים במבנה או במבנה. מושג זה מתייחס למספר טכניקות וטיטנאות שמשתמשים במבנה או במבנה.

יולדת, שוחטין וזרקין עליה ביום מ' לזכר וביום שמונים לנקבה

ואמר רב חסדא: הא מנוי? ר' יהודה הוא, דאמר: ولד שני כמון דליתה דמי;

ואי אמרת: בטומאה ס"ל לר' יהודה, ולד שני כמון דאיתיה דמי, היכי שוחטין עליה ביום מ' לאו רותא נמי לא מציא אכליה!
אללא לאו ש"מ: לטהרה ולטומאה ס"ל לרבי יהודה ולד שני כמון דליתה דמי

וأماكن הא מתניתא ביולדת תאומים	
היום אחד ושני לאחר	היום השני
טבלת במקורה	טמאה לידה א'
טמאה שבעת ימים לידה א'	טמאה רاسגונה
טמאה לידה א'	טמאה לידה א'

דם' דשנינו הוי מ"א לראשו

שלשים יום ושלשת ימים תש בדמי טהרה ללידה א'	
טבולה יום ארוכה לידה א'	

הערב
שםש

שהולד שני גרם להאריך ימי טהרה של ראשון יום אחד שהרי שניים לראשון הוא שביעי לשני ומימי טומאותו הוא והפסיק מנינו של ראשון וצרכה להשלימו ועד יום מ' ושנים לראשון אינה רואיה להביא כפרתה
ושמשועין דשוחטין עליה ואפי' מחוסרת כפירה ולאחר שחיתת פסחה תביא כפירתה ותאכל לערב פסחה

לעולם איימת לר' לטומאה ולטהרה סבירא ליה לרבי יהודה זולד שני כמון דאיתיה דמי, וכי תניא ההיא - בפסח הבא בטומאה.
ומי' אכליה? והתקן: פסח הבא בטומאה, לא יאכלו ממנה זבים וזבות, נדות וילודות! דכי אישתראי טומאה בגין גב' טומאה מעת אישתראי
ההיא לא אכלי כי לא טבילן דלא פסקו מזיבת או פסקו ולא ספרו ז' ולא טבלו

וההיא בריתא לאו בולד שני מיתוקמא אלא בכל ולדות דעתמא

טבולה במקורה		טמאה שבעת ימים	
יום טהרה מחוסרת כפירה עד שתביה קרובה	יום טהרה הערב שםש	טמאה	טמאה
41	33 40 32 39 31 38 30 37 29 36 28 35 27 34 26 33 25 32 24 31 23 30 22 29 21 28 20 27 19 26 18 25 17 24 16 23 15 22 14 21 13 20 12 19 11 18 10 17 9 16 8 15 7 14 6 13 5 12 4 11 3 10 2 9 1 8	7 7 6 6 5 5 4 4 3 3 2 2 1 1	7 7 6 6 5 5 4 4 3 3 2 2 1 1

משמעני לא חזיא, קסביר: טבול יום צבב דמי

אי היכי, ביום מ' נמי לא חזיא!

לאי, ביום מ' חזיא, קסביר: מחוסר כפורים צבב לאו צבב דמי

כי תניא היא דשוחטין וזרקין עליה דהא טבלה.
א"ה, ממשוני דיליה הוא דחיזיא! אבל يولדת טבלה בשמנין לילדתה

ולרבא דאמר: מחוסר כפורים צבב דמי, הא מתניתא היכי מתרץ לה?
אמר רב אשוי, רבא מתרץ לה: ביום מ' ליצירת ذכר וביום שמונים ליצירת נקבה
ור' ישמעאל היא, דאמר: לזכר מ' ואחד, לנקבה שמונים ואחד

המפלט		ארבעים יום ליצירת הולד	
41	40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 24 23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1	טמאה	טמאה
טמאה			

רבא לא מתרץ לה ביום מ' דמי טהרה כלל אלא היכי מוקם לה ביולדת ביום מ' להרונית וילדה זכר שוחטין עליה בו ביום
ור' ישמעאל היא דאמיר בפרק המפלט חתיכה (גדה ל') בריתת נקבה לפ"א.

א"ר שמעיה, ת"ש: ששים - יכול בין רצופין בין מפוזרים? ת"ל יומ, מה יומ רצוף, אף ששים כלן רצופין?

מנ? אלימא רבנן, מי אית לרבן מפוזרין?

אלא לאו רבי יהודה היא, ומדקא ייב לה ששים רצופים בהדי הדדי
ש"מ: חומרא אית ליה לר' יהודה, קולא לית ליה!

לא, לעולם רבנן היה

והכא במא依 עסקין - ליולדת ذכר מתוך שמוני של נקבה

סוף סוף שלמין יומי דקדמיה ועד כאן דברתאה לא שלמין, דהא רבנן לוולד שני מנו!
אלא משכחת לה לרבן ביולדת תאומים

וכגון דילידתיה לזכר בתורה בעשרים ליום טהרה
דבעיא מינקט ליה שבעה יומי טומאה דליה

וזכר בתורה

נקבה קדמיהיתא

		لידת נקבה		لידת ذכר	
		טמאה לילדת נקבה		טמאה לילדת נקבה	
		טובה		טובה	
טובה	טובה	טובה	טובה	טובה	טובה
במקואה	במקואה	במקואה	במקואה	במקואה	במקואה
ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה
מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת
כפרה	כפרה	כפרה	כפרה	כפרה	כפרה
עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה
הערב	הערב	הערב	הערב	הערב	הערב
שםש	שםש	שםש	שםש	שםש	שםש

וה"ד מפוזרין ביולדת ذכר בתוך שמוני של נקבה שמי טהור של ذכר כלין קודם לשמוני דנקבה ראשונה
ובכח"ג דימי טהור של שני כלין קודם לימי טהור דראשון לית להו לרבן דמולוד שני לימנו וביעיא לאשלומי ימי טהור דראשון
ואתא קרא לאשਮועין דלא משלימין לבתר פ' דילידה ראשונה שבעה כנגד ד' ימי טומאה ذיכר שהפסיקו בינותיים אלא משני מונה

וה"ק: יכול היכא דילידה תאומים נקבה מעיקרא וזכר לבסוף
תפסיק טומאה דילידה במיצעי

		לידת נקבה		לידת זכר	
		טמאה לילדת נקבה		טמאה לילדת נקבה	
		טובה		טובה	
טובה	טובה	טובה	טובה	טובה	טובה
במקואה	במקואה	במקואה	במקואה	במקואה	במקואה
ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה	ימיטורה
מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת	מהוסרת
כפרה	כפרה	כפרה	כפרה	כפרה	כפרה
עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה	עד שבתאי קרבנה
הערב	הערב	הערב	הערב	הערב	הערב
שםש	שםש	שםש	שםש	שםש	שםש

ונימני לה ששה וששים מפוזרין?
ת"ל: יומ, מה יומ כלוי רצוף, אף ששים כלום רצופין.

אמר אבוי, תה' שלשים - יכול בין רצופין בין מפוזרין? ת"ל: יומם, מה יום כלו רצוף, אף שלשים רצופין

מפני הא? אלימה רבען, ומית אית להו לרבען מפוזרין?

גונן يولדת תאומים וילדה שני
בתוך ל"ד זכר ראשון

יכל יתנו לה שבעה לבד מ' לילדה הראשונה כגן ז' ימי טומאה דשוי רהشتא הו ל' מפוזרין שהרי הפסיקו ימי טומאה בגיןם שלא עלו למןין

זה אמריך: רבנן לוולד שני מניא!

הא לولد שבי מבו וכיוון דבראשו זכר יליכא לאוקומי כדאקדמי ליה דימי טוהר דראשן משכין לברת ימי טוהר דשבי

לא לאו ר' יהודה היא

ושם: חומרא אית לה קולא לית לה
לראשון וקאמר דרצופין יהבין לה (ע"פ תוס')

היעוד אמר רב באש, ת"ש וששת ימים - יכול בין רצופין ובין מפוזרים? ת"ל: ששים, מה ששים כולם רצופין, אף ששה כולם רצופין

מני? אלימה רבן, מי אית להו לרבן מפוזרין? האמרי: רבן לולד שני מניא!

כגון הפליה לאחר ס"ג דעתך דנקבה
שהן ע"ז לידתה

ויהי לה למנות עד ג' ימים והפליה ונתמאו
וליתנו לה ג' אחרים כנגד ג' אלה דעתמאו דנההו ומפוזרים
דרבגא לא כתיב יות אלא מיתן דמשתמע אפייל מפוזרין

וש"מ: חומראית ליה, קולא לית ליה, ש"מ
מוניון ו' בראשו וכ אמר דרצופין יהביבין לה (ע"פ תוכין)